

РЕШЕНИЕ

№ 132

гр. София, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8721** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалният кодекс /АПК/ във връзка с чл.63 ал.2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по жалба на лишения от свобода С. Д. С., ЕГН [ЕГН], находящ се в Затвора С., ЗО-К., чрез адвокат В. К., срещу Заповед № 56/09.08.2021 г. на началника на Затвора [населено място], с която е отказано да бъде преместен в затворническо общежитие (ЗО) от открит тип „К.“.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че жалбоподателят, през целия си престой е имал примерно поведение, показал е честно отношение към труда, адаптивност и общителност и е показал ясни намерения за своето поправяне. Излага довод, че не е вярно обстоятелството, че С. Д. С. не е изтърпял j от наложеното наказание, съобразно нормата на чл. 64, ал.1 от ЗИНЗС. Твърди, че по отношение на общо определеното наказание по НЧД № 19923/2019 г. на СРС следва да се има предвид, че С. Д. изтърпява наказанието, наложено по НОХД № 8936/2013 г. на СРС, което е започнало на 09.11.2019 г., когато е постъпил в затвора. Твърди също, че наложеното наказание по първото посочено дело не е ново наказание по ново производство, а групирано наказание, чието изпълнение е започнало и продължава към посочената в заповедта дата за начало – 14.08.2020 г. Според жалбоподателя периодът на изпълнение е повече от j, а именно 1 година и 7 месеца при размер от 1 и 3 месеца от целия 5 годишен срок и при зачитане на предварително задържане от почти 2 години. Изразява искане за отмяна на заповедта и да бъде

разпоредено преместването му в ЗО от открит тип.

В съдебно заседание, проведено чрез видеоконферентна връзка, жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата и искането до съда за отмяна на оспорената заповед. В съдебната зала се явява неговия процесуален представител адвокат К., който повторно заявява изложените в жалбата доводи и изразява искане заповедта да бъде отменена и да се промени режимът на изтърпяване на наказанието.

Ответникът по жалбата - началника на Затвора С., редовно призован, в съдебното заседание, проведено чрез видеоконферентна връзка, се представлява от юрисконсулт М., който оспорва жалбата. Не претендира за разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, след като се запозна с доказателствата и доводите на страните, намира за установена следната фактическа обстановка:

От лишения от свобода С. Д. С., ЕГН [ЕГН], на 28.07.2021 г. е подадено заявление до началника на Затвора – С., с което е поискал да бъде преместен от затворническо общежитие от закрит тип в затворническо общежитие от открит тип.

С. Д. С. е постъпил в затвора [населено място] на 14.08.2020 г., осъден както следва:

1. С начало 14.08.2020 г. по отношение на С. е приведено в изпълнение общо наказание лишаване от свобода определено с НЧД № 19923/19 на СРС, осъден на 5 години лишаване от свобода. Зачетено предварително задържане от 1 година 11 месеца и 25 дни.

Първоначално е определен от съда строг режим, считано от 14.08.2020 г.

Към 09.08.2021 г. С. Д. С. не е изтърпял j от наложеното наказание съобразно нормата на чл. 64 ал. 1 от ЗИНЗС.

Изискани са становища от посочените в разпоредбата на чл. 64 ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС служители. Представени са становища от ИФ НСЗОЗТ К., доклад от заместник-началника по режимно-охранителната дейност и от началника на ЗО К., от които се установява, че не са налице категорични данни за добро поведение на осъденото лице в рамките на пенитенциарното заведение. Направено е заключение, че към момента на подаване на молбата за преместване наказанието лишаване от свобода не е дало своя коригиращ ефект в достатъчна степен. Осъденият не е награждаван. Не е налице редуциране на оценката на риска от рецидив спрямо първоначалната, като същата остава 42 точки, а рискът от вреди за обществото е с непроменени първоначални стойности, с оглед характера на правонарушението.

При тези данни, от страна на началника на Затвора С. е направен извод, че не е установено наличие на втората изискуема предпоставка, визирана в нормата на чл. 64 ал. 1 от ЗИНЗС, изискваща добро поведение в пенитенциарното заведение. Изложени са и доводи, че не изпълнени изискването на чл.65 ал.3 от ЗИНЗС и като пречка за преместване в затворническо общежитие от открит тип се явява обстоятелството, че С. Д. С. изтърпява наказанието си при условията на строг режим, а съгласно посочената разпоредба преместване в затворническо общежитие от открит тип се прилага по отношение на изтърпяващи наказание в условията на общ и лек режим.

Издадена е оспорената Заповед № 56/09.08.2021 г., от началника на Затвора [населено място], с която е отказано С. Д. С. да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип „К.“.

Съдът, след като прецени законосъобразността на издадения отказ с оглед

разпоредбите на чл. 64 от ЗИНЗС и чл. 142 и чл. 168, ал.1 от АПК, и доводите на страните, след преценка поотделно и в тяхната съвкупност на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, при спазване изискванията на закона, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед в настоящето производство е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 64, ал.2 ЗИНЗС - началника на Затвора [населено място].

Заповедта е издадена след изпълнение на процесуалните изисквания на закона - представяне на становища от всички посочени в разпоредбата на чл. 64, ал.2 ЗИНЗС длъжностни лица, изложени са ясни и подробни мотиви за направения отказ. Спазени са материално-правните и процесуалните норми, заповедта е издадена в писмена форма, мотивирана е, и съответства на целта на закона.

Съгласно чл. 64, ал.1 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип.

Началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед, след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието /ал.2 на чл. 64 от ЗИНЗС/. В заповедта за преместване началникът на затвора се произнася и за режима на изтърпяване на наказанието по реда на чл. 65 /ал.3 от чл. 64 от ЗИНЗС/. Екземпляр от заповедта се връчва на осъдения срещу подпис и се изпраща на прокурора, осъществяващ надзор върху изпълнението на наказанието.

Във връзка с подаденото заявление от С. Д. С. са представени: становище от ИФ НСЗОЗТ К., доклад от заместник-началника по режимно-охранителната дейност и от началника на ЗО К.. Длъжностните лица са анализирали поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието, риска от рецидив, подробно е отразена оценката от риска и вреди, посочени са заложените цели в плана на присъдата, настъпилите промени по време на изтърпяване на наказанието и поправителното въздействие, очакваните резултати от преместването му в общежитие от открит тип и са изложили становище по целесъобразността на преместването. Всички представени становища са за отказ за преместване с оглед цялостния анализ на обстоятелствата и фактите от значение за случая.

Видно от съдържанието на чл. 64 ал.1 от ЗИНЗС, законът предоставя на административния орган правото да извърши преценка на исканото преместване – „могат да бъдат премествани“, а не задължава административния орган при наличие на посочените предпоставки да премества лишените от свобода.

Законодателят изисква наличие на конкретни предпоставки във връзка със срока на изтърпяването до момента наказание, но е предоставил правомощие при тези предпоставки административният орган да прецени поведението на лишения от свобода, рискът от рецидив и целите на наказанието. Преценката кое поведение представлява достатъчна и основателна предпоставка за преместване е предоставено на административния орган.

Административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, съобразно формираното у него вътрешно убеждение. Преценява на първо място наличието на предпоставките за това - изтърпян срок от наказанието, и след това с оглед поведението на лишения от свобода, която преценка от своя страна не подлежи на съдебен контрол /в този смисъл трайната практика на ВАС на РБ по тълкуване и прилагане на закона Решение № 4199 от 11.04.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10460/2015 г., Решение № 7995 от 10.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3391/2013 г./

В конкретния случай началникът на Затвора- С. е направил преценка на всички относими факти и обстоятелства, свързани с преместването на жалбоподателя С. Д. С., в резултат, на които е приел, че не са налице условията за преместване по отношение на него в затворническо общежитие от открит тип.

По отношение на С. Д. С. не е налице и задължителната предпоставка, съгласно чл. 64, ал.1 ЗИНЗС да е изтърпял най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип. Видно от изложеното по-горе и наличните по делото данни, към 09.08.2021 г. С. Д. С. не е изтърпял j от наложеното наказание съобразно нормата на чл. 64 ал. 1 от ЗИНЗС към 09.08.2021 г. Изложените в обратния смисъл доводи в жалбата са недоказани, Не се представят доказателства относно твърденията, че периодът на изпълнение е повече от j от наложеното наказание. Не са направени и искания за събиране на доказателства за установяване на тези обстоятелства. С. Д. С. изтърпява наказанието си при условията на строг режим, а според изискванията за преместване в затворническо общежитие от открит тип, тази възможност се прилага по отношение на изтърпяващи наказание в условията на общ и лек режим.

Законодателят не е предвидил като правна възможност и законова предпоставка наличието на сериозни здравословни проблеми и тежки хронични заболявания да се приеме за основание за преместване на лишения от свобода в затворническо общежитие от открит тип. Съдът съобрази и факта, че към Затвора – С. функционира лечебно заведение, което предоставя медицински грижи и компетентна здравна помощ именно на лишените от свобода.

С оглед на всичко изложено, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, след изпълнение на процесуалните изисквания на закона - представяне на становища от всички посочени в разпоредбата на чл. 64, ал.2 от ЗИНЗС длъжностни лица, изложени са ясни и подробни мотиви за направения отказ. Спазени са материално-правните и процесуалните норми, заповедта е издадена в писмена форма, мотивирана е, и съответства на целта на закона.

Предвид изложеното съдът намира, че постановеният отказ е законосъобразен и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изложеното и на основание чл. 64, ал.4 от ЗИНЗС и чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III –то отделение, 16 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Д. С., ЕГН [ЕГН], находящ се в Затвора С., ЗО-К., срещу Заповед № 56/09.08.2021 г. на началника на Затвора [населено място], с която е оставено без уважение искането му за преместването в затворническо общежитие от

открит тип – ЗО „К.“ .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест / чл.64, ал.4 изр.второ от ЗИНЗС/.

Съдия: